

2 Ἀπριλίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

Τίτου όσιου (θ΄ αι.)· Ἀμφιανοῦ καί Αἰδείου μαρτύρων († 306).

Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φιλίπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ΄ 1-18.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῶ Ἀκολουθίαν

κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας

Ἀγιολογικῶς Συμπληρωμένη

(Σχῆμα 21x29 ἑκατ., σελ. 752)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προέβη στήν νέα ἔκδοση (ἀγιολογικῶς συμπληρωμένη) τοῦ Μεγάλου Ὁρολογίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐξ ὅλων τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, τό Ὁρολόγιό ἔχει πάντοτε μία ιδιαίτερη ἐπικαιρότητα γιά τά διαλαμβανόμενα κείμενα πού ὑπάρχουν σέ αὐτό, τοῦ Ἐσπερινοῦ καί τοῦ Ὁρθρου, καί γιά τὴν πληθώρα τῶν Ἀπολυτικίων καί Κοντακίων, μέ τά ὁποῖα διανθίζονται ὄλες οἱ κινητές καί ἀκίνητες ἑορτές ὁλόκληρου τοῦ ἐνιαυτοῦ. Γι' αὐτό ἀποτελεῖ πολύτιμο βοήθημα γιά ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς.

ΜΗΤΡ. ΠΙΣΙΔΙΑΣ ΜΕΘΟΔΙΟΥ (ΦΟΥΓΙΑ) (†)

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

(Σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 320)

Ἐπανεκδοση τῆς κλασικῆς μελέτης γιά τά θεολογικά γράμματα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς σχέσεως Χριστιανισμοῦ καί Ἑλληνισμοῦ, ὅπου ἀναλύεται ἡ ἐπίδραση πού ἄσκησε ἡ ἑλληνική παιδεία τόσο στοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καί στήν ὁρολογία πού υἰοθετήθηκε κατὰ τὴν διατύπωση τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τίς Οἰκουμενικές Συνόδους.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 71ον

2 Ἀπριλίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3644)

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

“Ὅσο πλησιάζουμε πρὸς τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα, τόσο μᾶς βοηθεῖ ἡ Ἐκκλησία μέ τὴν θεία λατρεία καί τόν λόγο τῆς νά προσεγγίσουμε τά ἀχραντα Πάθη, τὴν σταυρική Θυσία καί τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ἡ προσέγγιση αὐτή ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν πίστη, τὴν ἐλπίδα καί τὴν ἀγάπη πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ· καί τελεσφορεῖ μέ τόν διακαή πόθο νά βιώσουμε μέ προσευχή, μετάνοια, φιλαδελφία, τό μυστήριο τοῦ Χριστοῦ.

Στό πλαίσιο αὐτό προβάλλεται σήμερα ἡ μορφή τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας σάν φωτεινό υπόδειγμα βαθειᾶς μετανοίας καί ἐξαγιασμοῦ. Περιέπεσε στήν ἄβυσσο καί τὴν ζόφωση τῆς ἀκολασίας· ὅμως ἀξιώθηκε ἀπὸ τόν Θεό, μέ τὴν δύναμη τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί τὴν μεσιτεία τῆς Θεοτόκου, νά βιώσει τό ἀπαράμιλλο μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί τὴν κάθαρση τῆς συνειδήσεώς τῆς ἀπὸ τά ἔργα τῆς ἀμαρτίας.

Ὁ βίος τῆς, ὡς ἀνωφερῆς ὁδός χριστιανικῆς ἀσκήσεως, εἶναι πολὺ ἐποικοδομητικός καί ἀξίζει νά μελετᾶται ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο. Μάλιστα καί στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ, τό ἅγιο Αἷμα Του, «καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τό λατρεύειν Θεῷ ζῶντι» (Ἐβρ. 9,14). Τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καθαρίζει τὴν ἀνθρώπινη συνείδηση ἀπὸ τά νεκρά ἔργα τῆς ἀμαρτίας. Τί εἶναι ὅμως συνείδηση καί ποῖο εἶναι τό κριτήριό τῆς; Μέ πολὺ ἀπλά λόγια, συνείδηση εἶναι ἡ ἀποψη πού μπορεῖ νά διαμορφώσει ὁ ἄνθρωπος γιά τόν ἠθικό χαρακτήρα τῶν πράξεών του καί ἡ ἰκανότητα νά διακρίνει τό ἀγαθὸ ἀπὸ τό κακὸ. Εἶναι ἡ ἀντίληψη γιά ὅτιδήποτε ἐκδηλώνεται μέσα στήν ψυχὴ του, ἡ ἐπισήμανση τῶν ἐσωτερικῶν λειτουργιῶν τοῦ νοῦ,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, Χριστός δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μεζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν ἐντάμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

ὅπως τὸ γινώσκειν, τὸ βούλεσθαι, τὸ προτιθέσθαι, τὸ ἀμφιβάλλειν κ.ά. εἶναι, μέ μία φράση, ὁ φυσικὸς νόμος ποῦ ἔχει τεθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν κατὰ φύση προκοπή τοῦ ἀνθρώπου.

Κριτήριο, τώρα, γιὰ τὴν διαμόρφωση ὑγιоῦς συνειδήσεως εἶναι, γιὰ ὅσους πιστεύουμε στὸν Χριστό, τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο. Ἡ φανέρωση δηλαδὴ τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον. Πολύ εὐστοχα ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὑπογραμμίζει ὅτι «τότε νοσεῖ τὸ κριτήριο τῆς ψυχῆς μας, ἡ συνείδηση ... ἡ ὁποία, ὅταν δὲν ἔχει τὴν πλάστιγγα τῶν συλλογισμῶν τῆς σταθερῆ καὶ προσανατολισμένη με ἀκρίβεια στὸν νόμον τοῦ Θεοῦ δὲν μπορεῖ νὰ κρίνει ὀρθά τὰ γεγονότα, ἀλλὰ περιφέρεται καὶ παρασύρεται».

Ἡ κάθαρση τῆς συνειδήσεως ἀπὸ τὰ νεκρά ἔργα

Καμμία κτιστὴ δύναμη δὲν μπορεῖ νὰ εἰσχωρήσει στὸ βάθος τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ τὴν καθαρίσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Αὐτὸ ἐπιτελεῖται μόνον ἀπὸ τὴν ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος με πίστη καὶ μετάνοια ζητεῖ τὴν συγχώρηση. Ὁ Χριστός με

Ἀναθεωρημένη πολυτελής ἔκδοση

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

*Αἰ καθ' ἡμέραν Ἀκολουθία καὶ ἡ θεία Λειτουργία
τῶν Προηγιασμένων Δώρων,
μετὰ Παραρτήματος (ὕμνων, εὐχῶν καὶ ἑορτολογίου)
(σχήμα 17x24 ἑκατ., σελ. 304)*

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Χριστός ὅμως ἦλθε ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλοντικῶν σωτηριῶν ἀγαθῶν, μετὰ τὴν ἀνώτερη καὶ τελειότερη σκηνή, ὅχι τὴ χειροποίητη, ποῦ δὲν ἀνήκει δηλαδὴ στὸν παρόντα κόσμον, οὔτε μπῆκε μετὰ αἷμα τράγων καὶ μοσχάρων, ἀλλὰ μετὰ τὸ δικό του αἷμα εἰσῆλθε μίαν γιὰ πάντα στά ἀληθινὰ οὐράνια Ἅγια καὶ ἔτσι ἐξασφάλισε αἰώνια λύτρωση. Γιατί, ἂν τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ ἡ στάχτη τῆς δαμάλεως ἀνακατεμένη μετὰ νερό ποῦ ραντίζει τοὺς ἀκαθάρτους ἀποβλέπει στὸν σωματικὸ ἐξαγνισμό, πόσο μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἐνέργεια τοῦ αἰωνίου Πνεύματος πρόσφερε τὸν ἑαυτό του ὡς ἀμόλυντη θυσία στὸν Θεό, δὲ καθαρίσει τὴ συνείδησή μας ἀπὸ τὰ νεκρά ἔργα, ὥστε νὰ λατρεύουμε τὸν ζῶντα Θεό;

(Ἀπὸ τῆς νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μετὰ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τὴν ἄπειρη ἀγάπη Του μπορεῖ νὰ χωρέσει στὴν καρδιά κάθε πιστοῦ ποῦ τοῦ ἀνοίγει ἐκουσίως τὴν θύρα τῆς ψυχῆς του. Μετὰ τὴν συνειδητὴ καὶ ἐμπροϋπόθετη συμμετοχή στο μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ τὴν καλλιέργεια τῆς πνευματικῆς ζωῆς καταλύεται ἡ δύναμη τῆς ἁμαρτίας, ἀποκαθαίρεται ἡ ψυχὴ καὶ ἀναγεννᾶται ὁ ἄνθρωπος.

Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος διατρανώνει ὅτι «ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ» (Ἐφεσ. 1,7), ἐνῶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει ὅτι τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ «ἐκχυθέν πάσαν τὴν οἰκουμένην ἐξέπλυνε».

Τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας

Ἐάν στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἡ ἁμαρτία κατανοεῖται, κυρίως, ὡς παράβαση τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ τῶν θρησκευτικῶν διατάξεων, στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Χριστός ἀπεκάλυψε ὅτι τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας βρίσκεται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ ὅπου ἐκπηγάζουν ὅλες οἱ εἰδεχθεῖς μορφές τῆς (Ματθ. 15,18-19). Ἐπί παραδείγματι, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος ἀποφύγει τὸν φόνο, ἀλλὰ διατηρεῖ στὴν καρδιά του μῖσος, ἀπέχθεια, ὀργὴ γιὰ τὸν ἀδελφὸ του, δὲν σημαίνει ὅτι ἀπέφυγε τὴν ἁμαρτία ἢ μᾶλλον μεταποιεῖ τὴν ὀφειλόμενη πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη σὲ φιλαυτία, κακία καὶ ἐχθρότητα.

Ὅμως τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὸ βάρος αὐτοῦ τῆς ἁμαρτίας, μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς θεώνει. Εἶθε ὅλη ἡ ζωὴ μας νὰ εἶναι ἀέναη δοξολογία πρὸς Αὐτόν ποῦ ὡς θηλάζοντα βρέφη μᾶς τρέφει μετὰ τὸ τίμιον Αἷμα Του, «τὸ ἀντίδοτον τοῦ μή ἀποθανεῖν» (ἄγ. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.